

CULTURA ESPECTACLES

Malestar i iniciatives dels arquitectes

Denuncien el ministeri pel projecte de museu de l'urbanisme

Madico estrena un Pinter a Reus

'Tornar a casa', obra inèdita a Catalunya, es podrà veure després al TNC

El 'Mao' d'Andy Warhol és una de les obres que presideix l'entrada a la nova Fundació Suñol, en ple centre de Barcelona ■ MARTA PÉREZ

L'empresari Josep Suñol, fill del president del Barça assassinat durant la guerra, obrirà a l'abril una fundació d'art contemporani en ple centre de Barcelona

Un nou museu privat

Montse Frisach
BARCELONA

Ja comença a ser un fet bastant habitual que a Barcelona s'inauguri una fundació d'art privada. Ara li toca el torn a la Fundació Suñol, que obrirà les seves portes a partir de la segona meitat del mes d'abril amb una magnífica col·lecció d'art contemporani en ple passeig de Gràcia. Obres de Picasso, Dalí, Andy Warhol, Giacomo Balla, Giacometti, Barceló, Gordillo, Man Ray,

Gargallo... i una excel·lent representació de l'art català contemporani amb peces de Tàpies, Cuixart, Muntadas, Joan Rabascall, Ràfols-Casamada, Zush, Susana Solano, Hernández Pijuan o Sergi Aguilar estan instal·lades ja en dues plantes remodelades del mateix edifici originari de la família Suñol, situat a pocs metres de la Pedrera.

Aquesta ha estat una iniciativa de l'empresari i col·leccionista Josep Suñol que el 2002 va decidir

cedir la seva col·lecció de 1.200 obres a la seva fundació privada. Una part de la col·lecció ja està penjada a les blanques parets de la nova fundació, repartida en dues plantes, i preparada per a la seva obertura al públic a l'abril.

El recorregut, en un agradable espai diàfan i minimalista de més de 1.000 metres quadrats dissenyat per l'arquitecte Jordi Bordas, és un repàs personal per l'art del segle XX, amb una especial aten-

ció a l'art espanyol i català. L'escultor Sergi Aguilar, director de la Fundació, s'ha encarregat del muntatge, predominantment cronològic, però, com diu, "amb convidats d'honor", és a dir, amb peces que complementen una època determinada. L'entrada a l'exposició inaugural de la fundació és ja tota una declaració d'intencions de la col·lecció, amb dos Andy Warhol de gran format: un retrat de Mao i un del galerista Fernando Vijande, amic de

Suñol que va posar en contacte el col·leccionisme amb l'art d'avantguarda espanyol. També es mostra una peça de la coneguda sèrie de les sopes Campbell.

La peça més antiga de l'exposició és una escultura vermella del futurista italià Giacomo Balla. Altres obres de les avantguardes històriques són un conjunt de retrats de Man Ray (Miró, Dalí, Picasso, Giacometti, Calder...), un dibuix de Dalí del 1935 –que ha estat per a l'exposició de Dalí i el ci-

nema que es farà a la Tate Modern de Londres a l'estiu–, la delicada *Composició blava* (1926), de Joan Miró, i el Picasso *Bust de dona amb brusa groga* (1943).

El recorregut –malauradament sense carteles explicatives encara que amb guia del visitant– té nombrosos moments estelars, com la llarga escultura *Cama*, de Giacometti, del 1958, complementada amb una fotografia de l'artista amb la mateixa peça, d'Inge

Un grup d'escolars van estrenar ahir al matí l'Espai Taller amb l'activitat 'Sóc el collage' ■ PERE VIRGILI

La Fundació Joan Miró
estrena un nou espai
taller al jardí dels xiprers

La caseta de l'art

Aina Mercader
BARCELONA

El 1938, l'artista Joan Miró va escriure: "Somnio amb un gran taller", i l'arquitecte Josep Lluís Sert n'hi va fer un a Palma, l'actual Fundació de Mallorca. Amb aquest mateix esperit, la Fundació Joan Miró de Barcelona va inaugurar ahir un nou espai, situat fora de l'edifici, al jardí dels xiprers.

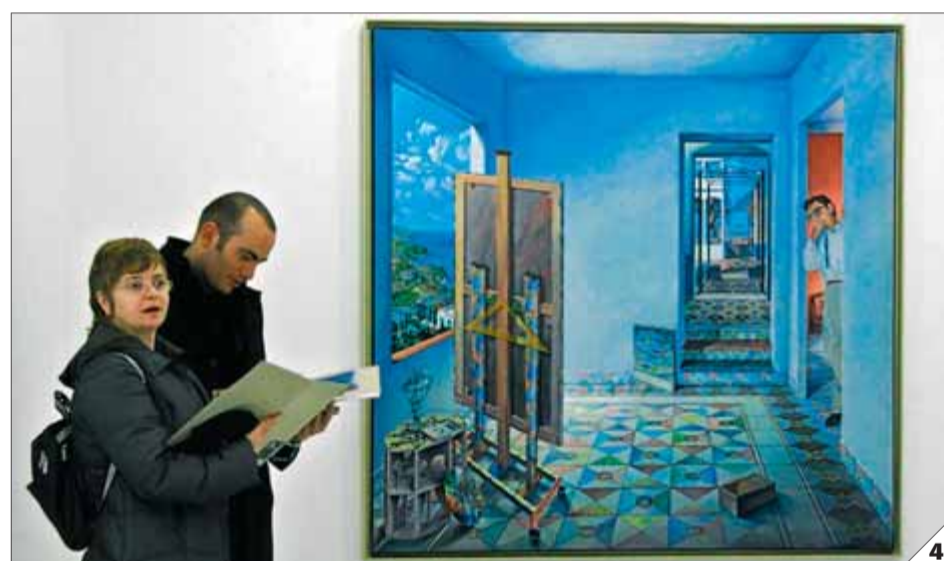
L'Espai Taller, que és com s'ha batejat, és, segons va explicar la directora de la Fundació, Rosa Maria Malet, "una estructura que considerem efimera, perquè estem en un lloc on era difícil construir un edifici". Es tracta d'un espai polivalent d'una sola nau, dissenyat per l'equip d'arquitectes format per Guri-Casajuana i Manel Romagosa Caralat.

La construcció, integrada als Jardins Laribal, té forma de caseta, és desmuntable, lleugera i de petites dimensions. Malet va explicar que "està pensada per fer-hi activitats educatives i pedagògiques lligades amb les visites que els escolars acostumen a fer a la

col·lecció permanent". La directora va afegir que l'Espai també es destinarà a fer activitats amb adults com tallers, seminaris, projeccions i conferències.

L'Espai Taller s'estrena amb la inauguració dels tallers per a escolars en horari lectiu i per a famílies els caps de setmana. Aquesta és una feina que el departament educatiu de la Fundació realitza des de fa anys i que, amb aquesta caseta, tindrà un espai específic.

Jordi Clavero, membre del departament educatiu de la Fundació, va explicar que "l'objectiu de l'Espai és apropar l'art a un públic ampli i amb diferents propostes". L'Espai Taller, que comptarà amb la col·laboració del Col·legi d'arquitectes i l'associació d'artistes plàstics Experimentem Amb l'Art, s'estrena amb tres tallers per a nens *Sóc el collage*, *Memòria d'un collage* i *A petita escala*, en el qual es treballa amb la maqueta de l'edifici de la Fundació. Clavero va contar que "es tractarà el tema del collage perquè és una de les tècniques que més va treballar Joan Miró". ■

1. 'Cama', escultura de Giacometti
■ MARTA PÉREZ
2. Sergi Aguilar davant la pintura 'Le bal des pendus', de Miquel Barceló
■ MARTA PÉREZ
3. L'escultura de Giacomo Balla, del 1915, és la més antiga de la col·lecció Suñol
■ JULIÁN MARTÍN / EFE
4. 'El taller', de Guillermo Pérez Villalta, una de les obres figuratives de la fundació
■ MARTA PÉREZ

Morath. Excel·lent també és la representació de Tàpies amb tres obres, una de les quals -*Pintura*, del 1955- correspon al primer moment de l'informalisme.

Pintura de postguerra

La col·lecció ofereix una bona mostra de la millor pintura espanyola de postguerra amb pintures de membres del grup El Paso -Millares, Canogar, Saura- que dialoguen amb un bodgó amb ous d'Hernández Pijuan del 1968 i l'espectacular *Le bal des pendus* (1993), de Barceló, "que entronca amb la tradició de la pintura espanyola".

Sergi Aguilar explica que la col·lecció de Josep Suñol "s'ha mogut sempre a cavall entre la figuració menys acadèmica i l'abstracció menys pura". Així, en el recorregut hi ha bons moments de figuració com *La rendició de Torrejón* (1970), de l'Equipo Crónica, el colorista i inquietant *El taller* (1979), de Guillermo Pérez Villalta, o *Caps*

roses (1977), de Gordillo.

La fundació també té una esplèndida terrassa, des de la qual es pot veure la façana posterior de la Pedrera, amb escultures d'Antoni Abad, Solano, Aguilar i Arnaldo Pomodoro.

A més de la col·lecció permanent, que cada sis mesos es canviarà, el nou museu té un espai que dedicarà a "l'exposició i producció" d'artistes contemporanis. "Cal mostrar qualitat i bon rotllo", diu Aguilar. ■

La col·lecció es mou entre la figuració menys acadèmica i l'abstracció menys pura

Perfil

Un empresari discret i apassionat

Josep Suñol no era present en la presentació ahir als mitjans de comunicació de la seva fundació. I amb prou feines "potser apareixerà el dia de la inauguració", deia Sergi Aguilar. Suñol, doncs, és un home discretíssim, gens amant de la vida pública, que des dels anys 60 ha demostrat la seva passió per l'art modern i contemporani amb una col·lecció veritablement modèlica.

És significatiu també que l'empresari hagi triat l'edifici familiar per instal·lar la seva col·lecció artística. Però no és el primer cop que Suñol organitza un acte artístic, ja que el 1976, amb motiu de la presentació de la seva residència particular de Josep

Lluís Sert, va organitzar la festa artística *Situació-Color*, amb creadors com Miralda, Jaume Xifra i Muntadas. En alguns moments també ha muntat tallers temporals per a artistes com Zush, Pablo Maeso i José Noguero. "És més que un simple col·leccionista que adquireix obra i prou, sinó que acostuma a visitar el taller dels artistes", explica Sergi Aguilar.

Josep Suñol i Soler, que va fer alguns temptejos en l'administració pública abans de crear la fundació, prové d'una família de l'alta burgesia barcelonina. Fill del president del Barça afusellat a principis de la Guerra Civil Josep Suñol i Garriga, l'empresari ha treballat en l'àmbit de la construcció i en aquests moments és un dels socis de l'empresa constructora Habitat, juntament amb la família Figueres.